

श्रीशामाग्रिकुम्भके ॥

सोमोत्पत्ति पुस्तकम्

आशा मरुतमि
ASHA ARCHIVES

1892

I

लीगरदाभयनमः॥ अग्निदाशमयासीनं गार्ग्यवृद्धं माहामुनिं। विनयभायसंगम्य रागुनिः
 यत्रियुक्तुति। कथं सामं मन्थयि कथं वादीयत यतः॥ कनार्यकः समस्तानं कनसृष्टिश्चुदि
 मी॥ ॥ गम्य इवाच॥ यदा वै कार्पुवधान मथ्यमानमहादरधो। उद्यधीर्विविधमवशिष्टं
 मीनत्रसागत्र॥ समथ्यदवाः दीनादं नवनीतममन्वितं। तदा साममममन्वितः लीगत्रभिः सुल
 दवः॥ ॥ मृषयन्वः॥ कोऽदलममन्वितं दवतामृषिलि स्मरु। मंगर्ययत्रियुक्तुति यामिधर्मा

यतः॥ तमाद्यधी गतीभवः प्रिययन्व गतीभवः॥ तत्तद्दीनममन्वितं तत्तत्तद्दीनममन्वितं तत्तत्तद्दीनममन्वितं
 निष्कयन्व मन्वितं यतः॥ दिनदिनं केलावृद्धिः पोर्णुमास्यानुपूर्वता नैवानवतवः
 तिजायमाना क्रीकनुवसामन्वितं। रागदिव्या विदधन्त्या यन्वितं तदीयमा
 यः॥ निमृहूर्णवसदकं निमृहूर्णजलवसत्। निमृहूर्णवसदकं निमृहूर्णवसत्॥ व
 नस्यतिगतं सामं यन्वितं दवतामृषिलि स्मरु। दानार्थं पूजयेत्तया यन्वितं तदीयमा

तिगतमात्रं न द्वादशं द्वादशं यत् ॥ न स्येति विराजस्तस्य दशं वर्कलियश्रुत् ॥ वनस्य तिगतमा
 प्रसिद्धं वा अधिगच्छति ॥ न स्येति विराजस्तस्य न स्येति नाशमनयः ॥ वनस्य तिगतमात्रं
 रुद्रं द्वादशं वनं ॥ वनमात्रं द्वादशं न विद्वद्भिर्मन्यथातकः ॥ वनस्य तिगतमात्रं यत्रान्नं य
 स्तुतं कति ॥ तस्य मासं कृतं यत् ॥ दातात्रमधिगच्छति ॥ वनस्य तिगतमात्रं यत्रान्नं यस्तुकात्र
 यत् ॥ गवस्तस्य पुनर्न तिष्ठति कालाङ्किताश्रुति ॥ वनस्य तिगतमात्रं धनं यस्तुपुन्यतः ॥

अत्र न जायत तस्य यस्तुमात्रं मागता ॥ गवार्थं तु लसीकण्डा मास्यमभिधुक्ताः ॥ ॐ हला
 कनदस्य कि गवार्थं यगधमरुत् ॥ अ ॐ मासि मास्यदि सुर्विलो अ वयं तु हिर्य ॥ वगैमाल
 मवान्नं धर्मं हृदयं दयात्रं ॥ अ ॐ मासि मास्यदि अ इकाल सदाय ॥ तदन्नं स मुहुर्यायि
 रुत्तं ददमदय ॥ अ ॐ मासि मास्यदि अयं रुद्रकिरावतः ॥ गान्नं अत्युत्तं यज्ञं यत्र वसकल
 सकति ॥ अ ॐ मासि मास्यदि वदकाल सदाय ॥ सदात्कामानवाप्नोति सा प्रलोकं स गच्छति ॥

